

A MEGTÁRŐ

Kispál Csilla

A megtérő

Térj be hozzám drága vendég,
Vártalak nagyon,
Hadd nyugossszam hûs tenyerem
Forró homlokodon.
A pusztaság magába zárt,
De csak elengedett,
Hû vagyok s nem kísérttettél meg
Erő felett.
Megmosom a portól lábad,
Felüdítelek.
Megnyugosztom a szíved,
Csak tedd le terhedet.
Élő víznek forrásával
Oltom szomjadat,
Igém kenyerével
Szolgáld ki magad.
Rám nézel és kérdezed:
Uram, miért teszed?
Hogy az embert, pornak férgét
Szívből szereted?
Áron vettelek meg téged,
Drága véremen,
Oly értékes vagy nekem,
Mint az életem.
Szenvedtem a keresztfán,
Meghaltam érted,
Hogy nyerhessél általam
Örök életet.
Összeköt a vér minket,
Többé nem vagy idegen,
Itt hordom a nevedet
Már a szívemen.
Nem vagy ezentúl szolga,
Harag gyermeke,
Fiammá fogadtalak,
Örökségembe.
Kardom és pajzsom
Védemed neked,
Körülvesznek erős
Angyalseregek.
Szíved nekem megnyitottad,
és otthont adok,
Örök biztonságban laksz,
Ahol Én Vagyok.

Forrás: www.keresztenydalok.hu